

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

<http://prolife.cz>

2 / 2006

- 2 Z činnosti HPŽ ČR
- 3 Cena Antona Neuwirtha
- 4 Žiješ, protože tě rodiče chtěli
- 8 První měsíc Poradny pro ženy v tísní Aqua vitae
- 10 Co udělá umělý potrat s otcem
- 11 Sociální postavení nenarozených
- 12 Ohlédnutí za Pochodem pro život 2006
- 14 O slibech, pádu do propasti a hodnotové politice
- 17 Jak lze pomáhat?
- 19 Okrajová záležitost nebo černá díra?

Žiješ, protože tě rodiče chtěli je motto osvětové informační kampaně Hnutí Pro život ČR, která se i díky se Vám mohla spustit počátkem května. S kampaní byl zprovozněn i nový web zaměřený na dospívající mládež na adrese <http://www.svobodavolby.cz>.

Členové Hnutí Pro život ČR dostanou s tímto číslem oběžníku členské kartičky. Pokud k Vám kartička nedorazila, mohlo se stát, že se při distribuci stala chyba nebo došlo k jinému nedorozumění. Napište nám, abychom to mohli dát do pořádku.

V oběžníku je také vložen nový leták k nově otevřené poradně Aqua vitae, kterou provozuje HPŽ ČR. Protože jsme přesvědčeni, že neexistují nechtěné děti, uvádíme v mottu poradny, že je určena ženám, které „čekají nečekaně dítě“. Vzhledem k tomu, že to je první poradna, která je z celé České republiky dostupná zdarma na jednotném telefonním čísle 800 108 000, budeme rádi, pokud se informace o existenci poradny dostane Vaším prostřednictvím k těm, kteří by pomoc poradny mohli potřebovat.

A na závěr ještě upozorňujeme, že v nastávajících parlamentních volbách kandiduje i velmi aktivní člen HPŽ ČR Jiří Karas, s nímž přinášíme v tomto oběžníku rozhovor.

Za veškerou Vaši pomoc Pán Bůh zaplatí!

redakce

Z činnosti HPŽ ČR

Únor a březen 2006

- lobbying v souvislosti s registrovaným partnerstvím (e-maily a dopisy poslancům a senátorům)
- uzavřena petiční akce proti legalizaci pokusů na lidských embryích (petici podepsalo přes 60 tisíc občanů)
- lobbying v souvislosti s pokusem legalizovat eutanázii v trestním zákoníku
- lobbying v souvislosti s úmyslem vlády legalizovat prostituci
- dokončení příprav na spuštění celostátní telefonické linky pomoci těhotným ženám, vydání zvláštního informačního letáku a otevření poradny pro ženy v tísni Aqua vitae
- rekolekce pro členy a přátele HPŽ ČR v poutním místě Mariahilf ve Zlatých Horách
- organizace Pochodu pro život v Praze, kterého se zúčastnilo přes 700 lidí
- poslanec Jiří Karas a zároveň člen HPŽ ČR obdržel cenu Antona Neuwirtha za obranu kultury života od slovenské organizace Fórum života
- nákup práv k filmu *Němý výkřik* a zahájení výroby DVD (k dispozici i na VHS)
- příprava DVD verze filmu *Svoboda volby* (k dispozici i na VHS)
- nákup vozíku a jeho předělání na pojízdnou reklamu určeného pro osvětu veřejnosti v Praze a okolí
- přípava osvětové informační kampaně „Žiješ, protože tě rodiče chtěli“

Duben 2006

- dokončení příprav osvětové informační kampaně „Žiješ, protože tě rodiče chtěli“
- dotisk letáku „Člověkem od početí“

Pravidelná činnost

- distribuce informačních materiálů
- monitorování legislativy
- monitorování médií a rozesílání rešerší zájemcům, kteří mohou psát reakce do redakcí
- celorepubliková linka pomoci 800 108 000
- denní modlitba před porodnicemi
- výroba modelů plodu ve 12. týdnu těhotenství

Činnost HPŽ ČR lze finančně podpořit zasláním daru prostřednictvím složenky, jednorázovým zasláním daru na účet 159205438/0300, trvalým příkazem a nově i platbou prostřednictvím platební karty na serverech provozovaných HPŽ ČR: <http://prolife.cz>, <http://linkapomoci.cz> nebo <http://svobodavolby.cz>.

Cena Antona Neuwirtha

U příležitosti Dne počatého dítěte se v Rajeckých Teplicích na Slovensku uskutečnila ve dnech 24. a 25. března 2006 mezinárodní konference „Vyber si život“. Mezi stovkou účastníků byli politici, lékaři i kněží a nechyběli hosté ze zahraničí. Zazněly zde přednášky z oblasti práva, etiky i medicíny, které byly na velmi dobré odborné úrovni.

Nedílnou součástí konference bylo předání ceny Antona Neuwirtha za ochranu života. Cena nese jméno zemřelého slovenského lékaře a velvyslance ve Vatikánu. V kategorii slovenská osobnost byl oceněn Doc. MUDr. Alojz Rakús, bývalý ministr zdravotnictví SR. V kategorii organizace byla vybrána společnost Donum vitae, která se věnuje výuce přirozených metod plánování rodičovství.

Významné pro nás je pak to, že v kategorii zahraniční osobnost byl oceněn JUDr. Ing. Jiří Karas, poslanec Parlamentu ČR, který je dlouholetým bojovníkem za ochranu života, a to jak na půdě poslanecké sněmovny tak i jinde. Díky svému neúnavnému úsilí a odvaze je nejvýraznějším představitelem pro-life aktivit v České republice.

Ve svém pozdravu přítomným poslancem Karas vyjádřil velkou vděčnost za udělení ceny, kterou chápe jako příležitost k prohloubení komunikace mezi Českou republikou a Slovenskem, ocenil úsilí o ochranu života ve slovenské společnosti, která „má v současné době lepší pozici v oblasti lidských práv, ochra-

ny lidského života i vnímání nutnosti ochrany rodiny“ než česká společnost a vyjádřil přání, aby se i u nás našlo více osobností, které by svými postoji a jednáním byli příkladem celému národu.

Konference byla zakončena večerní mší sv. celebrou otcem biskupem Balážem. Ten ve své promluvě vyzdvihl význam konference. Na otázku, proč parlamenty mnohých zemí a většina slovenských politiků ignorují ty nejzásadnější etické hodnoty a hodnotu lidského života odpověděl: „Tito lidé nerozumějí životu, nevědí, že život je nedotknutelný Boží dar.“ S velkou naléhavostí a bouřlivým hlasem připomenul neměnné morální zákony, na kterých katolická církev neodvolatelně trvá a které, jak řekl, nemá právo měnit nikdo, „ani nizozemský parlament, ani ruský parlament, ani americký prezident, nikdo nesmí!!!“

Konference na téma ochrany života, které je v poslední době čím dál více aktuální, je odezvou na stále se šířící neúctu k člověku a výzvou pro všechny, kterým skutečné dobro společnosti není lhostejné.

Vojtěch Cigánek

Žiješ, protože tě rodiče chtěli

Základní informace

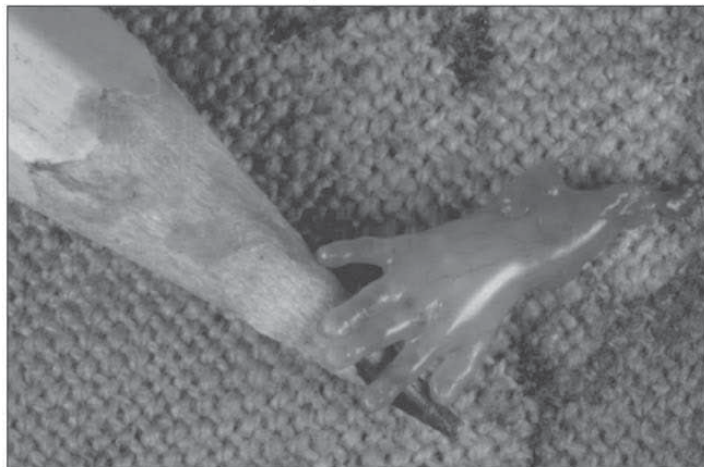
Hnutí Pro život ČR zahájilo tříměsíční osvětovou informační kampaň zaměřenou na prevenci umělých potratů u dospívající mládeže. Kampaň s hlavním sloganem „Žiješ, protože tě rodiče chtěli“ otvírá novým, velmi otevřeným způsobem téma interrupcí jazykem blízkým mládeži. Kampaň je svou formou blízká náctiletým, kteří odmítají jakékoli tabuizování, a snaží se pozitivním způ-

sobem probouzet vděčnost, odpovědnost, solidaritu a další pozitivní hodnoty moderního člověka.

S kampaní se veřejnost v rámci celé republiky bude po tři měsíce setkávat prostřednictvím billboardů, časopisů, spotů v rádiích a na internetu (<http://svobodavolby.cz>).

Domníváme se, že je nutné, aby dospívající, kteří začínají pohlavně žít velmi brzy, věděli o možných dopadech

ŽIJEŠ, PROTOŽE TĚ RODIČI

Interrupce – 10. týden

Život - 18. ročník

LINKA POMOCI 800 108 000 ČEKÁTE-LI NEČEKÁTE

Vinou umělého potratu u nás přijde o život v průměru 70 dětí denně. (<http://www.uzis.cz>)

svého jednání a mohli se tak rozhodovat opravdu odpovědně s dobrou znalostí všech rizik. Každý mladý člověk přirozeně hledá to, co je jeho srdci a pocitům nejbližší. Patří sem i svobodná volba toho nejlepšího z možných řešení nastalé složité situace, která často může souviset právě s otázkou umělého potratu.

Co je to za kampaň?

Respektujeme přání zákonodárců a dalších kompetentních tlumočnicků veřejného mínění, kteří si v době několika návrhů na změnu potratové legislativy

u nás přáli, aby se do popředí dostala osvěta. Kampaň má tedy především cíl osvětový, informační a sděluje bez tabuizování zejména mladým lidem to, co se v ČR denně děje a co má za následek v průměru 70 zmařených lidských životů.

Jsou to především mladí lidé, kteří touží, aby dospěli odhodili pokryteckou image, která se tváří, že se nic neděje a otázka je tak složitá, že v podstatě se žádného dobrého řešení nelze dobrat. Tedy rozmotání uzlu neporozumění vážnosti otázky umělého potratu je další konkrétní cíl kampaně.

Proč takové obrázky?

Motiv kampaně má zpřístupnit přiměřenou formou hloubku toho obrovského zla, které se děje. Není obviňující, jen vypovídající o kruté realitě. Zároveň vede k probouzení dobrých lidských vlastností: podporuje vděčnost, odpovědnost, vážnost osobní prevence před špatným rozhodnutím s dopadem na celý zbytek života a solidaritu s druhými i jejich starostmi.

Je jasné, že zobrazení tvrdé reality umělého potratu je bolavé a přestože veřejnost konzumuje často mnohem drastičtější grafická zpodobnění jiných situací, může být zpočátku zaskočena. Osvětu ale nelze dělat cenzurovat. Potřebujeme otevřený přístup k informacím, abychom si uměli udělat svobodný a skutečně vlastní názor na věc. Současné zakořeněné mínění ve stylu „potrat je zlo, ale je třeba, aby byl dostupný“ si nejen protirečí, ale nepochybně se odvíjí od nedostatku znalosti toho, oč skutečně při umělém potratu jde.

ČE CHTĚLI

ok

www.SvobodaVolby.cz

OKANĚ DÍTĚ

Ale potratů ubývá!

Ano, a je to výborné. Jsme přesvědčeni, že preventivní kampaň, která přístupně tabuizovanou otázku mladým, přispěje k dalšímu poklesu a proto jsme ji také realizovali. Víme, že nikdo zpravidla nechce k umělému potratu nijak osobně přispět, ani jej podstoupit. Často však je třeba mít jasno ještě dřív, než se ocitneme v složité situaci, ze které nebudeme znát cestu ven. I proto kampaň mluví možná netradičně jasným jazykem.

Ale mluvit je snadnější než pomáhat prakticky

Součástí činnosti Hnutí Pro život ČR je také zprovoznění celorepublikově zdarma dostupné linky pomoci. Během kampaně je Poradna pro ženy v tísní Aqua vitae připravena stejně jako jindy pomáhat mladým dívkám, ženám i rodinám zdolávat obtíže spojené s těhotenstvím.

Kde se ještě kromě billboardů lidé s kampaní setkají?

Po republice se v Ostravě, Brně a Praze a na dálnici D1 povedlo umístit desítky velkoplošných plakátů. Využilo se také tzv. megaboardové reklamy, kdy byly motivem osazeny štíty domů. V tištěných médiích bude kampaň otiskována např. v časopise Bravo, Dívka, Týden apod. Na rádiových stanicích běží krátký šot prezentující vzkaz kampaně mladým jejich jazykem. Na speciální webové stránce <http://svoboda.volby.cz> je možné se seznámit s dalšími informacemi a objednat si pro sebe i své okolí zdarma trička se slogany kampaně, DVD s filmy, které mapují realitu zákroku umělého

potratu, modely 12-ti týdenního plodu v životní velikosti, šňůrky na mobily, samolepky, náramky, tištěné letáky apod.

Co reakce dospělých?

Jsme si vědomi toho, že kampaň podnítl řadu diskusí mj. i v rodinách, kde vyrůstají právě dospívající. Domníváme se, že tyto věci se mají řešit doma, a tak věříme, že my dospělí budeme umět dobře reagovat na otázky mladých a trpělivě jim nejen naslouchat, ale také vše vysvětlovat.

Není to předvolební tah?

Budeme upřímně řečeno velmi rádi, pokud si voliči uvědomí politické schéma jednotlivých stran a proudů, které mohou i díky přispění jejich hlasu ovlivňovat dění v naší zemi v dalších letech. Jsme připraveni na to, že se otáz-

ka umělého potratu může stát politickou otázkou a domníváme, že je to správné. I dnes reguluje umělý potrat zákon a to velmi volně. Proto by diskuse nad zákonodárstvím a jeho změnami neměla nikoho překvapit. Nejsme však politickou stranou ani hnutím, které by chtělo přímo ovlivnit výsledek voleb. Nejdeme nám ani o nekritickou podporu konkrétní strany. Jsme přesvědčeni, že otázka legislativy by měla jít napříč politickým spektrem.

Reakce

Během prvních dnů od spuštění kampaně se na internetovém serveru <http://svobodavolby.cz> objevily reakce a názory většinou ve smyslu „netušil jsem, o jaké zlo se jedná“. V dotazníku pak většina návštěvníků uvedla, že na základě těchto nezakreslených informací jsou nyní proti umělému potratu.

Názor: „To je strasny! Sice uz s mym pritelem sexualne ziju ale tohle bych svymu diteti nikdy neudelala! Ted vim ze na ten potrat urcite nepujdu...! Už po-

trat neberu jako moznost. (Změna názoru: ano, 21 let, Praha)

Názor: Je to strašný. Ty fotky mne dostaly víc než jakýkoliv hrozný horor. jelikož to bylo doopravdy. zdá se že lidi v mém věku to nechápou, ale není to pravda. Dotklo se to mne i mých spolužáků. Stranky našel můj tatka (psycholog) mne sem navedl. (Změna názoru: ano, 12 let, Ostrov u KV)

Názor: Je to strašné...je to prachšprostá vražda a mělo by se k ní také přístupovat... Jsem absolutně proti potratům...po konzultaci (cca1hod) s maminkou se přiznala, že byla 2x na potratu (Změna názoru: ano, 17 let, Tábor)

Názor: Chápu potraty v případe incestu a nemoci plodu..., ale může mi někdo rozumně odůvodnit jak je možné, že je dovoleno jít na potrat, např. kvůli kariéře nebo prostě kvůli tomu, že se někomu nehodí najednout mít dítě? (Změna názoru: ano, 18 let, Jilemnice)

Zdeňka Ryboá

Logo použité na reklamních tričkách v rámci kampaně.

První měsíc Poradny pro ženy v tísní Aqua vitae

Před Pochodem pro život, přesně 23. března t.r. byl slavnostně zahájen provoz Poradny pro ženy v tísní Aqua vitae v Praze, kterou provozuje Hnutí Pro život ČR. Podařilo se nám zajistit celorepublikovou dostupnost této pomoci ženám skrze bezplatnou telefonickou linku s číslem 800 108 000.

Díky velkorysosti přátel a sympatizantů HPŽ ČR můžeme obývat jednoduše dostupnou kancelář v Americké ul. 21 na pražských Vinohradech, kde je každou středu a čtvrtek mezi 16. a 19. hodinou osobně dostupná také vyškolená konzultantka.

Internetový kontakt

Součástí nabídky poradny je i internetový kontakt na adrese <http://www.lin-kapomoci.cz>. Internetové stránky obsahují jednak informace o poradně, několik podstatných údajů o nabídce pomoci a přímo formulář k odeslání dotazu klientky. Seznámit se s interiérem poradny je možné díky malé fotogalerii.

Technické zajištění provozu poradny je plně zajištěno tak, aby žádný naléhavý dotaz nečekal na své vyřízení déle než 48 hodin, je-li zaslán skrze webový formulář, a může být týž den vyřízen, je-li podán skrze zmíněnou bezplatnou telefonickou linku. Jsme připraveni i na nutnost urychleně najít vhodné ubytování pro klientku, která se potřebuje naléhavě dostat např. z dosahu prostředí, kde jí nebo její rodině hrozí fyzické nebezpečí.

Vlastní pomoc ženám

Naše práce se odvíjí od primárního poslání poradny, tj. konkrétní pomoci ženám, resp. rodinám, která jim pomůže vyřešit obtíže provázející období očekávání narození dítěte nebo vznikly v souvislosti s těhotenstvím. Hnutí Pro život ČR má již několik let také ojedinelou nabídku formy pomoci, která spočívá v konzultacích rodinám, které podle údajů z prenatalních vyšetření očekávají narození nemocného dítěte, resp. mají obavy o to, že by se předpovědi lékařů mohly splnit a potřebují si svou situaci ujasnit. Důležitým fundamentem činnosti poradny je také nabídka zprostředkování důvěryhodných a profesionálních zdatných odborných kontaktů na lékaře — gynekology, genetiky, psychology, sociální pracovníky, právníky, výchovné poradce, úředníky na kompetentních pozicích státních úřadů apod.

První zkušenosti

Během prvního měsíce, kdy jsme zatím vzhledem k obtížím rozjezdu takové aktivity nechtěli příliš propagovat naše kontakty, jsme přesto obdrželi na dvacet dotazů. Průměrná doba řešení případů je kolem jednoho až dvou týdnů, kdy v průběhu intenzivního kontaktu s klientkou pátráme po možnostech co nejlepšího řešení situace. Některé dotazy z prvních týdnů provozu poradny byly velmi krásné, dá-li se to tak napsat; např. tehdy, když se na nás obrátila žena, která očekává narození dítěte a je rozhod-

nuta pro předání dítěte po porodu náhradním rodičům a potřebovala k tomu získat informace o postupu při takovém rozhodnutí. Měli jsme i pro krizovou linku našeho druhu též typické dotazy; např. když se na nás obrátila studentka čtvrtého ročníku střední školy, před maturitou, s tím, že po čtyřměsíční známosti s chlapcem, který je podobného věku a bydlí velmi daleko, nečekaně otěhotněla a neví, co dál. V dotazu bylo mj. uvedeno: „*Nejhorší je, že já sama nevím, co chci! Vždy jsem potraty odsuzovala, ale když jsem nyní v takové situaci?*“

Ne úplně jednoduché jsou dotazy, kdy se život lidem zkomplikoval mimořádně a z mnoha stran. Dostali jsme např. telefonický dotaz klientky, která je vdaná, ale brzy po jednom nedávném mimomanželském styku, který byl zřejmě první a jediný v jejím životě a po kterém se zas rychle vrátila ke svému muži, otěhotněla. Otázkou bylo, kdo je otcem děťátka. Za další klientku volala její učitelka ze speciální školy v jižních Čechách. Slečna otěhotněla, příliš se neví, kdo je otcem děťátka. Sama maminka je zaostalá, zbavená svéprávnosti a tím pádem mimořádně dezorientovaná a handicapová pro vlastní úsudek, co dál. Její velkorysá paní učitelka spolu s námi konzultuje a my přímo u maminky dítěte i u její matky, tj. babičky dítěte, řešíme nyní cestu předání dítěte po narození k osvojení.

Poděkování

Chtěli bychom touto cestou poděkovat všem za modlitby a oběti, které přinášíte s úmyslem podpořit činnost poradny a za Vaši finanční podporu,

kteřou trvale potřebujeme. Jsme vděční také všem, kteří se na činnosti poradny podílejí svou aktivní prací. Jedná se zejména o konzultantky, z nichž některé tento měsíc začínají studovat akreditovaný kurz telefonické krizové intervence a spolu s ostatními pracují v poradně s velkým nasazením, laskavou péčí a nezbytnou profesionalitou zcela bez nároku na finanční odměnu. Ať jim Pán Bůh odplatí!

Rádi bychom vás požádali také o propagaci poradny ve vašem okolí. Je to možné především prostřednictvím letáků, které vám rádi na požádání zašleme i ve větším množství zdarma. Dejte o nás vědět! Děkujeme!

Zdeňka Rybová

Nenarozené děťátko

Maminko, jsem v tvém bříšku a zpívám ti píseň. Prosím tě, přiveď mě na tento svět.

Zatím jsem maličký jako špendlíková hlavička, ale už mi bije srdíčko. Jsem člověk.

Uvnitř tvého těla je tak krásně bezpečně, bojím se lékařů, kteří mě chtějí od tebe odtrhnout. Tolik si přeji žít vedle tebe maminko.

Chci zpívat jen pro tebe.

Chci ti říkat, jak tě mám rád.

Toužím vidět paprsky slunce, noční oblohu s hvězdami, jaro plné květů, léto s modrým nebem nad hlavou, podzim s barvami listů a zasněženou zimu.

Vím, že svět není růžový, ale já bych jej pro tebe vymaloval duhovými barvami. Jen mi dej k tomu šanci žít a milovat.

Co udělá umělý potrat s otcem

Existuje obsáhlá dokumentace o tom, jak umělý potrat zasahuje matku dítěte. Otec je obvykle ignorován z hlediska lékařského, právního i psychologického. Naše společnost považuje muže za agresivní, dominantní, úspěšné a zodpovědné. Zkušenost potratu však do těchto tradičních mužských vlastností vnáší zmatek. Velmi často potrat podkope u mužů všechny mužské role a vytváří v nich úzkost, stres a citový nepokoj. Ve společnosti, kde se aktivní úloha otce nejen akceptuje, ale i očekává, je ironické, že muži nemohou nijak ovlivnit osud svého potomka.

Potrat u muže nejvíce ničí jeho roli ochránce rodiny. Pokud jde totiž o rozhodování o osudu nenarozeného dítěte, nemá jeho otec před zákonem žádná práva. Tak se náš agresivní, nezávislý muž mění na pasivní, bezmocnou, závislou osobu. Jeho představa o sobě se tím zcela ničí. Jeden otec říká: „Nikdy nepřekonám bolest, kterou pocítuji. Nedomáhal jsem zachránit své dítě.“ Arnold Medvene, psycholog z poradenského střediska, konstatoval: „Potrat je jednou z nejčastějších zkušeností se smrtí, s níž se muži setkávají. Probouzí velmi důležité, velice primitivní problémy, vzpomínky, které není vidět nebo cítit, ale které existují.“

Od prvního okamžiku, kdy se muž dozví, že jeho žena je těhotná, je z něj jiný člověk. Ať si to uvědomuje, nebo ne, přijal roli otce. Studie uskutečněná Schostakem a MacLouthem objasňuje,

že obraz otcovství muže nikdy neopouští a že myšlenky na plod a na to, co by z něj mohlo být, přetrvávají.

Ať otec s potratem souhlasí, či nikoliv, ať si myslí, že plod je lidská bytost, nebo je to jen kus tkáně, je si vědom, že potrat zabrání rozvoji života, ukončí proces, z něhož by se zrodilo jeho dítě. Psychologické účinky potratu jsou těsně spjaty se zmenšením tradičních mužských rolí.

Dosti často se stává, že rozhodnutí pro potrat zůstane tajemstvím, o němž se nemluví nejen s nikým cizím, ale dokonce ani mezi partnery samými. Skutečnost, že muž nemůže vyjádřit své skutečné pocity v rozhovoru s matkou dítěte, rodinnými příslušníky nebo blízkými přáteli, s sebou může nést hluboké psychické následky. Mnoho mužů popisuje pocity deprese, frustrace, prázdnoty a viny.

Všechny tyto příznaky stresu mají vliv na vztah. Někteří muži považují rozhodnutí ženy pro potrat za odmítnutí a fyziologické vyjádření jejich vztahu ztělesněného přicházejícím dítětem. Tyto pocity odmítnutí mohou vyústit do celé řady sexuálních problémů od impotence až po promiskuitu. Často jsou pocity viny, úzkosti a výčitek tak bolestné, že jediným řešením se zdá být ukončení vztahu.

Rozpoznání pocitu viny a zloby je nutným krokem na bolestné cestě, která by měla skončit odpuštěním.

Dr. Alberto M. Iglesias

Sociální postavení nenarozených

Jsou tři oblasti, v nichž se uplatňují společenské vztahy, tři hlediska, podle nichž se řídí naše společenské postavení. Za prvé je to základní úcta k člověku — pro jeho lidství. Dále je to úcta navíc, zvýšená úcta, která přísluší určitým jedincům. A za třetí je to praktická služba, kterou ze spravedlnosti nebo z lásky poskytujeme svým bližním, za něž jsme odpovědní.

První hledisko — úcta k lidem pro jejich lidství — je jednoduché, protože jako lidé jsme si všichni rovni, zcela bez ohledu na náš věk, pohlaví, postavení, vědomosti, schopnosti a podobně. Z tohoto hlediska je tedy i každé nenarozené dítě, i pouhé několikadenní embryo rovné každému z nás, má stejnou lidskou totožnost a tím i důstojnost. Lidství, to je to jediné co nenarozený zatím má. Je to ale zároveň to největší, nejdůležitější, je to základ a předpoklad všech ostatních hodnot v jeho životě.

Úcta navíc — druhé hledisko — se již vůči různým lidem rozlišuje. Takto různě si lidí vážíme podle jejich věku, charakterových a intelektuálních vlastností, náboženství, zásluh, vědomostí a zkušeností, postavení, míry zodpovědnosti. Z tohoto hlediska nemusíme nenarozeným prokazovat žádnou zvláštní úctu oproti jiným lidem, neboť nemají žádnou z výše vyjmenovaných vlastností. Vzhledem k tomu jim společensky náleží úplně poslední místo. Zachází-li se dnes s nimi nedůstojně, je tím vždy urážena jejich lidská, nikoli společenská,

důstojnost. To je ovšem o to vážnější, neboť lidství samotné je mnohem víc než nějaké společenské postavení.

Společenské vážnosti požívají zpravidla lidé silní, mocní, schopní, známí a zajištěni. Pokud jde o péči, šetrné a citlivé zacházení, starostlivost a ochranu, tedy o třetí hledisko, to přísluší naopak především lidem slabým, odstrojeným, neschopným, neznámým, ohroženým, zdánlivě bezvýznamným. Těm „nejnepatrnějším bratřím“ našeho Pána (Mt 25). A právě nenarození mají všechny vyjmenované důvody starostlivosti o ně v největší míře. Jsou nejmenší, nejslabší, ale také nejohroženější a nejmíc zapomenutí. Z tohoto třetího hlediska podle naší společenské odpovědnosti je to tedy přesně opačně než z hlediska společenské úcty.

Víme dobře, že se s nenarozenými v praxi zachází přesně obráceně, než jak velí spravedlnost a bliženská láska. Vždyť co může více odporovat individuální i společenské odpovědnosti než zabíjení dětí? Nejhorší je, že válka proti nim je zcela otevřeně vyhlášena.

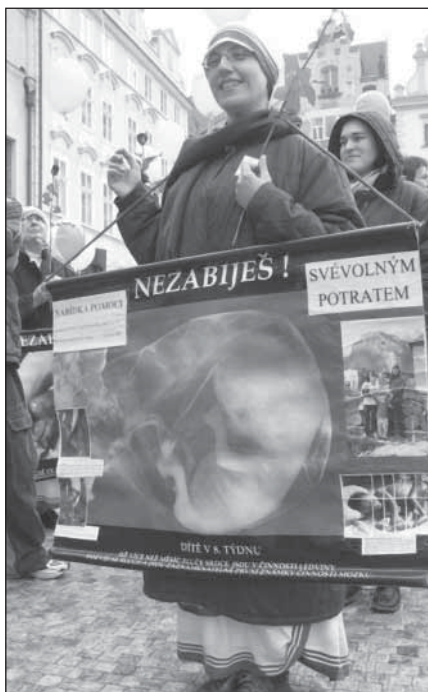
Děje se tak na podkladě a za pomoci nejsilnějších zbraní dnešní doby — zákonů a sdělovacích prostředků. Nejsilnější prostředky jsou namířeny proti nejslabším lidem. Právě oni jsou před zákonem i před veřejným míněním na posledním místě, ačkoli první povinností každého státu je chránit životy svých obyvatel, zvláště těch nejslabších.

Vít Cigánek

Ohlédnutí za Pochodem pro život 2006

25. března 2006, na svátek Zvěstování Páně, se v Praze konal Pochod pro život. Podle policejních hlášení bylo přítomno asi 600 osob. Zazněly výzvy k větší společenské aktivitě a k odpovědné účasti ve volbách. Z biskupů se zúčastnil královéhradecký pomocný biskup Josef Kajnek, který na závěr přítomným požehnal, pozdrav zaslali biskupové Cikrle a Duka. Přišli i dva členové Poslanecké sněmovny. Většinu účastníků tvořili rodiče s dětmi.

<http://res.claritatis.cz>

Kdo zpíval na Pochodu pro život?

Už druhým rokem nás programem Pochodu pro život provedl chlapec-ký sbor Pueri Cantate (<http://pueri.info>) z římskokatolické farnosti v Praze-Modřanech. Sbormistr pan Miloslav Šimek nezištně a s nadšením nabízí již předem svou službu pomoci a jak jsme si vyzkoušeli, sbor Pueri Cantate patří mezi kvalitní uskupení, které umí podat vynikající výkon. Po letošním Pochodu pro život nám pan Šimek napsal:

„Zdravím Vás, jsem moc rád, že jsme mohli zpěvem podpořit Pochod pro život a jsem také rád, že jsme mohli zpěvem potěšit všechny ty lidi, kteří přišli. Náklady byly velice malé a rádi jsme je obětovali na dobrou věc :) Děkuji a těším se, dá-li Pán Bůh, zase za rok. Miloslav Šimek“

O slibech, pádu do propasti a hodnotové politice

Není mnoho takových občanských sdružení jako Hnutí Pro život ČR, která se mohou pochlubit tím, že mají ve svých řadách zákonodárce. V případě poslance Jiřího Karase je to o to důležitější, že se nejedná o nějaké formální členství, ale o každodenní spolupráci a to nejen v Poslanecké sněmovně při přípravě zákonů nebo při obhajování společných stanovisek ve sdělovacích prostředcích. Často se jedná také o dlouhé a úmorné rozhovory s kolegy z jiných stran, vysvětlování, přesvědčování, mnoho desítek hodin besed s lidmi, které se s železnou pravidelností stáčí na etická témata, jako je ochrana lidského života, problematika registrovaného partnerství atp. Proto se před blížícími parlamentními volbami Jiřího Karase ptáme:

Většina kandidátů do PSP ČR něco slibuje. Slibujete také?

Samozřejmě že slibuji (smích). To bych jinak nebyl politik. Ale mám-li být upřímný, nevěřím, že se dají volby vyhrát sebelepšími sliby nebo billboardy. Předvolební kampaň je samozřejmě nutná, ale její smysl vidím spíše v tom, že lidem připomene, co se udělalo. Jaká práce se odvedla. Zvláště katolíci, tedy zpravidla voliči KDU-ČSL, jsou skupina velmi kriticky přístupující k jakýmkoli slibům o pozemském ráji. Pokud se jedná o mne, většinou říkám: „Viděli jste, co jsem dělal. Viděli jste, jaké hodnoty obhajují. Chcete, aby je někdo prosazoval další čtyři roky? Pak pro to musíte něco udělat.“ Nejsem dokonalý, ale bez velké ješitnosti se domnívám, že mé případné

zvolení se mnoha ultraliberálům a marxistům líbit nebude.

Proslýchalo se, že jste měl řadu velmi lukrativních nabídek. Proč místo toho opět kandidujete jako poslanec? Nemáte ještě toho koloče dost?

Když vidím, co vše v Hnutí Pro život ČR dělá tolik stovek lidí, jak se snaží, píšou dopisy, roznášejí materiály, tak bych se hanbil, kdybych to měl vzdát. Nechci si hrát na to, že bych byl jediný, který zastaví zlo a obnoví mravní řád v naší zemi. Mám v sobě dost střízlivosti a sebekritiky. Víím, že nikdo není nenahraditelný. Na druhou stranu nechci být falešně skromný. Myslím, že za několik posledních let jsem získal mnoho zkušeností z oblasti tzv. hodnotové politiky. Nejde jen o to, jak co načasovat, ale i umět promluvit s druhými jejich jazykem a přiblížit jim důvody, proč odmítat zlo a podporovat dobro.

Když se však objeví nějaké kritické hlasy na adresu KDU-ČSL, hned se ohrazujete. Tak jak je to tedy?

Musíme si ujasnit jednu věc. Když se podíváte, jak kdo v parlamentu hlasuje či hlasoval, tak je skutečností, že jediné zákonodárce KDU-ČSL, krom naprostých výjimek, vždy při projednávání zásadních etických témat podporovali to, co je správné. Navíc v posledních letech jsou křesťanské ale i přirozené hodnoty obhajovány mnohem intenzivněji než např. před osmi lety. Vezměte si

např. ono neustále omílané registrované partnerství, nebo pokusy na embryích — která jiná strana se tak výrazně profilovala? Jistě, věřící a rozumní lidé jsou tu a tam i v jiných stranách. Jenže každý jejich odklon od stranické linie si musí draze vykupovat. Proto, chceme-li KDU-ČSL kritizovat, poměrujme i ostatní strany stejným metrem.

Takže KDU-ČSL není vhodné kritizovat?

Myslím si, že věcná kritika je na místě. Ale musí vzít v potaz celou realitu. A hlavně, kritizovat nemá smysl doma nebo někde u piva. To, jak se KDU-ČSL za posledních osm let vyprofilovala, to že statečně hájí křesťanské zásady, to je zásluha i mnoha desítek a stovek lidí, kteří sedli a psali do parlamentu, předsedovi strany, nebo na sekretariáty KDU-ČSL. Je to úspěch lidí, kteří při jednotlivých setkáních s kandidáty říkali jasně, co si myslí.

Nedávno jsme četli, že jste jakýmsi konzervativním „barometrem“ české politické scény.

Protože jsem jednoznačně spjat s určitými hodnotami a snažím se na českého politika možná až příliš často říkat jasně ano a jasně ne, sledují samozřejmě kolegové poslanci i novináři, jak ve volbách dopadnu. Když špatně, vše se šmahem odsoudí a oni řeknou: „Vidíte, byl to extrémista a dobře mu tak, lidem nestálo za to, aby toho blázna podpořili.“ A naopak, ukáže-li se, že lidem není jedno, jestli jejich prarodiče budou v nemocnicích zabíjeni, jestli si děláme z počatých dětí zásobu náhradních orgánů a podobně, bude i řada dalších politiků etické hodnoty prosazovat. Vezměte si

politiku týkající se rodin. Byla to KDU-ČSL, která téma otevřela, a když ostatní pochopili, že normálně myslících lidí je většina, rázem všichni podporují prorodinnou politiku.

Trochu odbočíme, nebojíte se, že vám pravicové strany jako ODS nebo Zelení vezmou svým přístupem právě v otázce rodin hlasy?

Možné je vše, ale prorodinná politika nejsou jenom peníze. Přesto však jako já na Vysočině, tak také ostatní nechtějí, aby místo zvonů z kostelních věží jednou zněl z minaretů hlas muezína, a to jen proto, že daňová politika k rodinám s malými dětmi je sebevraždina. Pokud se ale jedná o Zelené, tak opravdu netuším, kde se bere předsudek, že to je pravicová strana. Nevím, co je pravicového na vyvlastňování, na omezování vlastnických práv, nad stohy direktiv, kterými by rádi podpořili tlak Bruselu. Ohánějí se sice kvalitou života, ale zdá se, že si spíše zbožštili „matku přírodu“ a člověka považují víceméně za parazita, jehož činnost je třeba co nejvíce regulovat, aby přírodě neškodil. Nemám nic proti ochraně přírody, právě naopak, ale vše má mít svou míru. Bylo by také dobré

Dne 2. a 3. června budou volby do Poslanecké sněmovny. Člen HPŽ ČR Jiří Karas v nich v kraji Vysočina kandiduje na druhém místě krajské kandidátky. Uděláte-li si v té době výlet na Vysočinu a budete volit KDU-ČSL (a dáte-li Jiřímu Karasovi preferenční hlas — kroužek), jsme přesvědčeni, že to bude dobře strávený čas.

si uvědomit, že téměř všude v zahraničí se zelení dávají dohromady s rudými. O konzervatismu těch našich si snad už nikdo nedělá iluze díky jejich otevřenému prohlášení, že budou prosazovat, aby homosexuálové mohli adoptovat děti.

Dobře, vraťme se ale od voleb a z vysoké politiky k vaší denní činnosti. Nedávno jste byl oceněn slovenskými prorodinnými organizacemi a organizacemi pro život renomovanou Cenou dr. Antona Neuwirtha. Chceme se zeptat, jakou má vůbec vaše práce šanci na úspěch? Není to jen boj s větrnými mlýny?

Já svoji práci chápu ve dvou rovinách. Ta praktičtější je, že jako politik dělám vše pro to, abych spolu se svými kolegy zpomalil pád do propasti zániku, kam jako společnost stále rychleji klesáme. Ten propad do všech nemorálností, které nás ničí, my politici úplně zastavit zatím schopni nejsme, můžeme ho ale podle politické síly, kterou získáme ve volbách, výrazně zpomalit. A proto v té druhé rovině věřím, že tento nebezpečný vývoj není nezvratný, že je jen otázkou času, kdy se změní složení zákonodárných orgánů v pozitivním smyslu.

Uvědomte si, že trvalo přes deset let, než se podařilo prosadit zákon o registrovaném partnerství. Stále se daří držet na uzdě legalizaci drog, legalizaci prostitute, daří se bránit legalizaci eutanázie. Každý den, o něžž tyto zákony tzv. kultury smrti odsuneme, stojí za to, neboť věřím, že každým tímto dnem se zachrání část lidských duší. A že po změně politické reprezentace ve prospěch hodnotové politiky bude méně práce s vyčištěním zapleveleného právního řádu.

Lidé ale říkají, že je to stejně jedno. Že to liberálové a socialisté stejně prosadí.

To není jedno! My nejsme jako sociální demokraté nebo komunisté, pro něž je člověk jenom hmotou bez duše. Jako katolík věřím, že každý člověk je bytostí s nesmrtelnou duší, a když už ho nemohu před tím zlem úplně ochránit, omezím jeho působení alespoň tak, aby co nejvíce lidí dospělo ke spáse. Vím, že spousta lidí si teprve ve stáří a nemoci uvědomí pravé životní hodnoty a v poslední hodině se přimknou k Bohu. Proto není jedno, zda se zlo chopí práva a vstoupí do společnosti dnes nebo zítra. Navíc s každým dnem odkladu si člověk stále zřetelněji uvědomuje dosah onoho zla.

Dnes jasně vidíme, že demografii nevyřešíme přistěhovalectvím a začínáme se orientovat i v České republice na podporu rodin. Kdybychom přijali před sedmi lety liberální imigrační zákony, dnes bychom měli výrazné problémy s islámským etnikem. A podobně je tomu i v jiných oblastech, kde si všichni nebezpečí jasně uvědomujeme teprve s postupujícím časem.

Přesto to není moc optimistická vize.

Pokud se něco nestane, tak je to vize velmi pesimistická, i když se snad podaří zachránit mnoho lidí. Jsem přesvědčen, že onen čas odkladu, než zlo propukne naplno, využije církve a její pastýři k evangelizaci, protože to je klíčem k budoucnosti. Bez víry, katolické víry, tato společnost zanikne. Jedině s ní má šanci žít a přežít. Nemá smysl se vymlouvat na druhé a čekat, že někdo tu náročnou cestu prošlape.

Myslel jste tím teď pastýře?

Když to říkám, uvědomuji si, že mluvím především k sobě. I já jsem přijal jistou funkci ve společnosti, určité hřívy. Co by mne čekalo, pokud je zakopu, nebo užiju jen pro sebe, víme z evangelia. Proto jsem realista.

Vraťme se k něčemu pozitivnímu. Co vás v posledním roce potěšilo?

Byla toho spousta. Co mne však opravdu potěšilo, to byla změna postojů pana prezidenta Václava Klause. Asi před třičtvrtě rokem mi přišlo pozvání od prezidenta Klause, abych se zúčastnil večere s prezidentem Bulharska. Už jen to, že si mne, vyhlášeného konzervativce, vybral z 200 poslanců, mne překvapilo. Druhé překvapení jsem zažil, když při večeri paradoxně právě náš prezident, donedávna vyhraněný libe-

rál, v rozhovoru obhajoval rodinné hodnoty a vysvětloval „konzervativnímu“ prezidentu Bulharska principy morálky. A koneckonců všichni jsme viděli, jak se prezident Klaus jako jako hlava státu razantně postavil proti zákonu o registrovaném partnerství.

Začali jsme sliby a zkusíme jimi i skončit. Co byste rád prosadil, kdybyste byl, jak se kdysi říkalo o vládících, „z Boží milosti“ znovu poslancem?

Kromě zákonů týkajících se podpory rodin s dětmi bych rád prosadil jeden z důležitých etických zákonů: zákon o důstojnosti lidského života. Je to takové omezení potratů tzv. „pozitivní cestou“. Zároveň bych ale prosazoval, aby byl nutný souhlas rodičů u dívek do 18 let. Druhá velká oblast, kterou bych rád otevřel, je otázka týkající se výhrady svědomí.

Jak lze pomáhat?

Existuje celá řada činností, kde je nezbytné aktivní zapojení mnoha lidí. Zvažte, ve které oblasti byste mohli podle svých možností pomáhat.

Pravidelné modlitby

Mnoho z Vás se již pravidelně modlí za zastavení potratů a za obnovení kultury života. Bylo by vhodné, pokud byste o tyto modlitby mohli rozšířit již existující setkání — např. modlitby matek, různá společenství, apod. Zvláště starší lidé mají většinou dostatek času a je nezbytné, aby se pokud možno společně modlili za nenarozené děti a celou aktivní gene-

raci. Je možné obětovat své bolesti na tyto úmysly. Je velmi důležité se postit za obrácení politiků a celé společnosti od smrti k životu — někteří lidé obnovují tradiční páteční postní praxi o chlebu a vodě. Pokud si k sobě nenajdete blízké, kteří se také zapojí, velmi obtížně v tomto boji sami delší dobu vytrváte.

Oslovování politiků a médií

Politici v naprosté většině dělají to, co chce většina voličů. Nejde o to vytvářet iluzi toho, co není a zahltit politiky e-mailly, dopisy či telefonáty. Někdo kdysi řekl, že katolíci jsou v naší zemi největší

menšinou s nejmenším vlivem. Proto je třeba se konečně probudit a stručně do omrzení říkat — jsme zde, myslíme si to a to a požadujeme to a to (komentovaný přehled, jak politici hlasovali, je na adrese <http://zakony.prolife.cz>).

Reakce do sdělovacích prostředků

Pokud s něčím, co slyšíte či čtete v médiích, nesouhlasíte, nemávněte nad tím rukou, ale napište e-mail nebo obětujte 7,50 Kč za známku a sdělte redakci svůj názor. Ne vždycky Váš názor v novinách otisknou, ale lidé v redakcích si jej alespoň přečtou a ovlivníte tak ty, kteří noviny připravují. Veškeré reakce cílových skupin se navíc analyzují, aby se zajistila větší prodejnost a majitelé se přizpůsobí jakémukoliv vkusu. Pokud nějaké noviny či časopis odhlašujete, obětujte trochu času a napište redakci, proč tak činíte. V dnešní době si nemůže nikdo z nás dovolit být pasivní a spoléhat se na druhé. Nejde o to psát dlouhé dopisy, ale ideální jsou dvě nebo tři věty — nesouhlasím s tím a s tím proto a proto (seznam redakcí je na adrese <http://zakony.prolife.cz>).

Rychlé oslovení politiků a novinářů

Občas se stává, že se projednává návrh zákona, na který je vhodné rychle reagovat, nebo v novinách vyjdou články, na které je dobré psát čtenářské reakce. V tom případě rychle můžeme oslovit ty z vás, na které máme e-mailový kontakt, s prosbou, aby napsali tam či onam.

Tvorba nástěnek

I když se některým zdá nástěnka jako prostředek osvěty z doby minulé, je to stá-

le velmi efektivní způsob oslovení široké veřejnosti. Mnoho nástěnek je zničených a nepoužívaných. Pokud víte ve svém okolí o podobné ploše, vezměte si ji na starost. Pokud je zničená a necháte ji opravit (a budete mít doklad), pokusíme se opravu uhradit. Pokud o žádné nevíte, zkuste nechat nějakou vyrobit. Pak tam můžete dávat materiály, které osloví Vaše okolí. Můžeme dodat fotografie, články, texty, pokud si o ně napíšete. Pokud si vezmete tuto činnost na starost, podělte se následně o to, jak druzí na tyto informace reagují.

Pomoc při získávání reklamních ploch

Při osvětových informačních kampaních distribuujeme plakáty určené pro oslovení širší společnosti. Pokud máte možnost získat místo, kde lze vylepit či vyvěsit plakáty zdarma, informujte nás. Rádi plakáty zašleme. Pokud byste věděli, jak upotřebit samolepky, napište, zašleme vám požadované množství.

Informační stánky na ulici

V Plzni se nedávno poprvé pokusili dobrovolníci uspořádat informační stánek. Jsou k tomu potřeba cca. čtyři lidé (ideálně studenti), kteří jsou proškoleni. Rozdávají kolemjdoucím materiály a vysvětlují, proč je umělý potrat špatný. Pokud byste měli zájem toto uspořádat, poradíme Vám jak na to, dodáme materiály a účastníky rádi proškolíme.

Závěr

Je nutná činnost každého z Vás v místě, kde působíte. Stejně důležité je také vědět, co se děje u Vás, co se povedlo a co ne, jaké máte návrhy apod. Pro druhé to může být povzbuzením k aktivnímu zapojení se.

Okrajová záležitost nebo černá díra?

Jsem matkou čtyř dětí. Lépe řečeno pěti dětí, jenomže to jedno, třetí v pořadí, nedostalo šanci spatřit světlo tohoto světa. Loni na jaře jsem se účastnila duchovních cvičení. Vedla je paní, která má skutečně prorockého ducha. Mimo jiné mi řekla: „Doporučuji ti navštívit psychologa. Vidím tam celou řadu vnitřních zranění.“

Po tom, co jsem od ní slyšela, jsem skutečně neměla důvod ji neposlechnout. A tak navštěvuji jednu paní doktorku. Přišly jsme také k tématu potrat.

„No počkejte. Tohle tady snad nebudeme řešit. Jsem si vědoma toho, že jsme se dopustili těžkého hříchu. Byl to ovšem hřích v nevědomosti. Cítím to jako mrtvou minulost, která už dávno přebola. Ne, já se k tomu nepotřebuju vracet.“

„Jenomže ve vašem životě zůstala černá díra,“ odpověděla mi na to doktorka. „Černá díra?“ podivila jsem se. „Ano, přistoupili jsme na interrupci. Ale časem jsme přece přijali dvě další děti. Tenhle náš hřích, náš omyl, je dávno smazán. Pro mě je to dnes zcela okrajová záležitost.“

„Tak pozor!“ přibrzdila mě paní doktorka. „Vy říkáte okrajová záležitost. Ať chcete či nechcete, jde tady o dítě. O člověka, který má nesmrtelnou duši.“ „No dobrá. Ale co s tím dnes můžu dělat?“ zeptala jsem se. Poradila mi: „Nejdříve dejte svému dítěti jméno.“ „Honzík,“ vyklouzlo ze mě zcela spontánně, i když jsem o tom nikdy předtím neuvažovala.

„Teď vašeho Honzika prostě odepustění. Udělejte mu místo ve svém srdci

a naučte se s ním počítat. Dřív bylo běžné, že malé děti umíraly. Ty děti měly svůj hrob a rodina na ně vzpomínala. Byly to takoví andělíci v nebi, kteří se mohli přimlouvat u Pána. Naučte se počítat s tím, že nemáte čtyři děti, ale pět dětí.“

Tato událost byla velkým zlomem v mém životě. Najednou se přestalo jednat o „okrajovou záležitost“, o „náš omyl“, o „nás hřích“, o jakési „nedefinovatelné embryo“, o „selhání“, o „potrat“. Najednou tady byl člověk, který má své jméno a svou duši. Najednou tady bylo dítě. Dítě, které sice nemohu obejmout ani pohládit, ale mohu k němu promlouvat. Dítě, které se jistě raduje, že ho jeho máma našla, že už konečně k někomu patří. Ten týden jsem si udělala výlet k hrobu mé babičky. Tehdy jsem rozsvítila tři svíce. Jednu za zemřelou rodinu, druhou za našeho Honzíkka a tu třetí za všechny děti, které se nesměly narodit.

Prožila jsem si své, než jsem došla k tomuto místu smíření. Začala jsem úplně jinak vnímat tento hluboký problém naší společnosti a naší doby. Mnozí lidé, mezi nimi lékaři, mluví o potratech jako o pokroku vědy, o rozumném řešení, o svobodné volbě. Kolik je mezi námi černých děr v srdcích matek, otců i v duších lékařů. Kolik miliard dětí kterým nikdo nikdy neřekne Honzíkku nebo Aničko. Kterým nikdo nikdy nerozsvítí svíci, protože náš svět je příliš malý, aby se v něm našlo místo alespoň pro jejich hrob.

R. R.

PORADNA PRO ŽENY AQUA VITAE

Poradna AQUA VITAE s celorepublikovou působností nabízí poradenství ženám, které se ocitly v tíživé životní situaci spojené zejména s těhotenstvím, porodem a péčí o právě narozené dítě. Zprostředkovává rovněž kontakt s odborníky z řady oblastí. Kontakt: Poradna pro ženy v tísni, Americká 21, 120 00 Praha 2; tel.: 800 108 000, e-mail: poradna@linkapomoci.cz, <http://linkapomoci.cz>

MODLITEBNÍ SETKÁNÍ

- **Praha — před vchodem do porodnice U Apolináře**
každý pracovní den od 8 do 9.20 hodin (bližší informace: 736 248 037)
- **Praha — kostel sv. Kříže**
každé pondělí od 19.15 do 19.45 (bližší informace: 607 748 877)
- **Brno — před vchodem do porodnice na Obilním trhu**
každý pracovní den od 10 do 12 hodin (bližší informace: 721 211 477)
- **Olomouc — před porodnicí Fakultní nemocnice**
každý poslední čtvrtek v měsíci od 16 hodin, od 18 hodin mše sv. v dominikánském klášterním kostele (bližší informace: 606 739 313)
- **Kladno — posluchárna v nemocnici**
každá 2. sobota v měsíci v 16 hodin (bližší informace: 312 686 642)

CHCETE POMOCI OBNOVIT KULTURU ŽIVOTA?

- Pošlete nám kontakty na své přátele, kterým můžeme zasílat tento oběžník.
- Pište nám své osobní zkušenosti s obnovou kultury života.
- Pište si o informační materiály, abyste je mohli šířit ve svém okolí.
- Pomozte jakýmkoli darem, umožníte tak další výrobu informačních materiálů.
- Modlete se s druhými za obrácení společnosti.

Hnutí Pro život ČR — informační oběžník vydávaný o. s. Hnutí Pro život ČR

ISSN: 1214-4096 **Registrace:** MK ČR E 14715

Teologický poradce: P. Mgr. Pavel Mayer OP

Kontakt: Hnutí Pro život ČR, Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5

tel.: 603 976 231, e-mail: info@prolife.cz, internet: <http://prolife.cz>

Bankovní spojení: 159205438/0300, var. sym. 5030

Hnutí Pro život ČR je neziskovým občanským sdružením s cílem šířit a prosazovat úctu k lidskému životu od početí do přirozené smrti, především k životu nenarozených dětí, starých, postižených a nevyléčitelně nemocných lidí, podporovat rodinu a šířit vědecké poznatky o souvisejících tématech. Sdružení nemá žádné státní dotace a rozvíjí svou činnost výhradně z darů drobných dárců. Dary lze podle § 15 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb. uplatnit při snížení základu daně.